

Núm. de Rotlle: TSJP 000022/2019
Núm. de Causa: 6000149/2017

SENTÈNCIA 32-2019

PARTS:

Apel·lant: **MINISTERI FISCAL**

Apel·lat: **Sr. F.V.G.**

Advocada: Sra. Neus VIVES ARMENGOL

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: **Sr. Yves PICOD**

Magistrades: **Sra. Marie CONTE**

Sra. Fàtima RAMIREZ SOUTO

Andorra la Vella, vint-i-quatre de setembre de dos mil dinou.

En el recurs d'apel·lació interposat contra la Sentència dictada pel Tribunal de Corts, en data 19 de febrer de 2019, en la causa de referència, seguida pel delictes major d'amenaques condicionals d'un mal constitutiu de delictes, i dels delictes menors continuat d'amenaques no condicionals, continuat d'injúries a un funcionari en l'exercici de les seves funcions i continuat de resistència i desobediència greu als agents de l'autoritat, els components de la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia expressats al marge s'han constituït per a la vista i decisió, és ponent la **Sra. Marie CONTE**.

ANTECEDENTS DE FET

I.- RESULTANT: que el Tribunal de Corts va dictar sentència en data 19-02-2019 amb la següent part dispositiva:

“DECIDIM:

Absoldre F.V.G. del delict major d'amenaques condicionals del que venia acusat pel Ministeri Fiscal.

Condemnar F.V.G. com a responsable penal en concepte d'autor del delict menor d'amenaques no condicionals amb l'agreujant de seu el subjecte passiu funcionari en l'exercici de les seves funcions, del delict menor continuat d'injúries, i del delict menor resistència i desobediència greu a l'autoritat, a la pena de NOU MESOS DE PRESÓ CONDICIONAL, fixant el termini de suspensió de la condemna en dos anys, i al pagament de les despeses processals causades.

No hi ha lloc a responsabilitat civil.”

II.- RESULTANT: que la sentència es recolza en els següents fets provats:

“El matí del dia 23 d'octubre de 2016, el processat F.V.G., nascut el dia xxx de juliol de xxx, de nacionalitat andorrana i sense antecedents penals, trobant-se a l'interior de l'apartament núm. 619 de l'Ed. Lake Plàcid, situat a la Plaça dels Vaquers del Pas de la Casa, s'interposà en el control i la posterior detenció del seu cosí, B. V.M., que estava duent a terme una patrulla del Servei de Policia per raó d'un maltractament en l'àmbit domèstic, tot adreçant-se als agents de policia dient-los “Eh, cabrones de mierda!! Dejar a mi primo en paz, hijos de puta, quien os habéis pensado que sois, iros de aquí o os parto la cara, cabrones”, i intentant evitar la contenció mecànica per part dels agents de l'ordre sobre la persona controlada, agafà a un dels agents per l'esquena i s'interposà entre aquests i la persona controlada, forcejant i entorpidint la intervenció, havent-lo de fer recular els agents en diverses ocasions per poder retenir i emmanillar al seu cosí B.V.M.

Un cop controlada i emmanillada aquesta darrera persona, i ja a l'exterior del domicili, els agents de policia intentaren interpel·lar al processat F.V.G., no obstant aquest darrer tancà la porta del domicili de manera brusca, cridant: “Que os jodan maderos de mierda que os den por el culo, os voy a matar, vais a pagar lo que le habéis hecho a mi primo, estáis muertos”.

Tenint en compte la situació, els agents de policia traslladaren al detingut B.V.M. al despatx local del Pas de la Casa, lloc on moments després es personà el processat F.V.G., exigint explicacions sobre la detenció del seu cosí, moment en que els agents el van voler interpel·lar de nou, marxant però corrents el processat fent cas omís a les indicacions d'aturar-se, fins que finalment va ésser interceptat i detingut al Carrer del Maià de la mateixa vila del Pas de la Casa; en el moment del control, el processat F.V.G. oposà resistència forcejant amb els agents.

Durant el seu trasllat al despatx de Policia del Pas de la Casa, el processat F.V.G. s'adreçà als agents de Policia dient-los-hi “cerdos de mierda os vais a enterar, tengo familia en la policía y os voy a empujar, cerdos, estáis muertos, pedazos de mierda”, calmantse posteriorment.”

III.- RESULTANT: que contra l'esmentada sentència interposa recurs d'apel·lació el Ministeri Fiscal, interessant que es revoqui aquesta, en el sentit de condemnar el processat com autor responsable també del delict major d'amenaques condicionals de l'article 140.1 del Codi penal amb l'agreujant

de ser el subjecte passiu funcionari en l'exercici de les seves funcions, a la pena de 16 mesos de presó condicional amb un termini de suspensió de la condemna de 4 anys.

Considera que no es ajustada a dret l'absolució dictada per la Sentència de primera instància, en relació al delictes major d'amenaques condicionals ja que l'expressió formulada contra els agents de policia interventors exigeix als agents que marxin o en cas contrari "*os parto la cara*".

Observa el Ministeri públic que la lletra del text de l'article 140.1 del Codi penal, exigeix qualsevol condició, lícita o il·lícita i no preveu cap característica especial en relació al subjecte passiu.

IV.- RESULTANT: que la defensa de F.V.G. s'oposa al recurs, interessant la confirmació de la Sentència.

FONAMENTS DE DRET

I.- CONSIDERANT: que segons el que disposa l'article 140.1 del Codi penal; "*Qui amenaci una persona de causar un mal constituït d'un delictes major o d'un delictes contra la integritat física exigint qualsevol condició, lícita o il·lícita, ha de ser castigat amb pena de presó de tres mesos a tres anys*".

Està degudament comprovat i no es discuteix en el cas d'autores (no havent la defensa del processat interposat recurs contra la sentència del Tribunal de Corts) que l'expressió formulada pel processat contra els agents de Policia interventors és la següent: "*Dejar a mi primo en paz, hijos de puta, quien os habéis pensado que sois, iros de aquí o os parto la cara, cabrones*".

El Tribunal de Corts ha considerat, amb bon criteri, que la única expressió que apareix al relat de fàctic susceptible de ser considerada com a condició és "*...iros de aquí o os parto la cara..*", que aquesta manifestació no caracteritza suficientment l'ordre de complir una condició.

En efecte l'origen de l'actitud, certament inacceptable del processat es l' intervenció dels Agents de policia i la demanda que els funcionaris cessin la seva intervenció no es pot necessàriament considerar, com la voluntat d'exigir per part de l'autor, la realització d'una condició precisa, prèviament determinada en la consciència del reu.

II.- CONSIDERANT: en quan a la pena imposada de 9 mesos de presó condicional, aquesta sanció és adequada a la personalitat del condemnat, que no té antecedents penals i demostra la seva d'inserció social, i

la necessitat d'evitar la reiteració de tal delictes quan és susceptible de provocar la revocació de la suspensió de l'execució de la condemna.

III.- CONSIDERANT: que procedeix desestimar el recurs i confirmar íntegrament la sentència.

Vistos la Constitució, el Codi penal, el Codi de procediment penal, la jurisprudència aplicable, i altres fonts del dret del Principat d'Andorra, els magistrats de la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDIM:

- 1- DESESTIMAR el recurs interposat pel Ministeri Fiscal.
- 2- CONFIRMAR íntegrament la Sentència objecte de recurs.
- 3- Declarar d'ofici les despeses processals causades pels recursos.

Aquesta sentència és ferma i executiva.